

COMPRA, LEE, DIFUNDE
La Verdad nº 107
(enero de 2021)
**Crisis mundial del sistema capitalista:
Los Estados Unidos y el mundo**

La derogació de l'article 315.3 de el Codi Penal, fruit de la mobilització obrera

El passat 14 d'abril, el Senat ratificava la derogació de l'article 315.3 del Codi Penal, un article que perseguia específicament les actuacions dels piquets de vaga. Aquesta derogació és el resultat d'una llarga campanya, en què han ocupat un lloc destacat els militants de la IV Internacional i els col·lectius associats al CATP, juntament amb militants sindicals de diferents organitzacions i països. Repassem en aquesta carta el significat d'aquesta campanya i algunes fites de la mateixa.

Una legislació franquista

L'article 315.3 del Codi Penal prové de l'antic article 496 del vell Codi Penal, introduït en l'agonia del franquisme, al juliol de 1976, amb l'objectiu de "fer front a la creixent activitat agressiva de grups organitzats que s'autoanomenen piquets d'extensió de vaga". Abans d'aquesta data, jutges i policies no necessitaven perseguir específicament els piquets, ja que simplement totes les vagues eren il·legals. Aquest precepte va ser mantingut fins a 1995, i en aquesta data, quan es promulga el qualificat com "el Codi Penal de la democràcia", es converteix en el 315.3.

Tot el 315.3 destil·la el franquisme. Preveu major condemna per les suposades coaccions d'un piquet de vaga que per al mateix delictes que es produïen en altres circumstàncies, però, va ser inclòs en el "Codi Penal de la democràcia", aprovat el 1995, amb els vots de tots els partits a favor, excepte l'abstenció de PP.

La persecució contra els piquets

Fins que no va arribar el govern Rajoy el 315.3 gairebé no es va aplicar. Però quan s'intensificaven les retallades socials, i amb elles, les mobilitzacions obreres contra elles, el Govern necessitava redoblar l'ofensiva contra la llibertat sindical: mentre la reforma laboral buidava de gran part del seu contingut la negociació col·lectiva, el govern Rajoy va mobilitzar a la policia i als fiscals per criminalitzar els sindicalistes, per sotmetre als sindicats. A més, hi havia un altre objectiu: aconseguir, mitjançant centenars de condemnes a piquets "violents", generar una atmosfera que per-

metés prohibir els propis piquets i, amb això, assestar un cop dur al dret d'organitzar vagues.

L'aparell policial i el judicial, procedents de la dictadura, es van emprar a fons, i va anar augmentant l'ús de l'article 315.3, fins arribar a la xifra de més de 300 sindicalistes processats. Es tractava d'una acció concertada de la policia i la Fiscalia per perseguir els piquets de vaga, amb acusats elegits pels policies entre els dirigents sindicals (com és el cas dels 8 d'Airbus, tots ells membres de comitè d'empresa, "seleccionats "pels testimonis dels policies d'entre els més 150 components del piquet), amb testimonis falsos i fins i tot absurds, com el company a qui van acusar d'haver-li trencat un dit a un policia amb el pal d'una bandera (que és de plàstic) i amb identificacions que s'endevinen miraculoses... com podien identificar, si no, amb absoluta seguretat dels policies a una persona en el tumult d'una càrrega policial que es fa sense avís previ i per l'esquena dels membres del piquet?

En aquesta ofensiva policial, fiscal i judicial, s'inventaven testimonis de policies, es negaven proves com els propis vídeos dels fets, es va condemnar a persones a les que nombrosos testimonis situaven lluny dels fets (com el sindicalista de la CNT que estava treballant a més de 60 km. de Logroño, on suposadament actuava com violent membre d'un piquet).

En la majoria dels casos, la fiscalia ofería als sindicalistes acusats un acord: "declaraos culpables i us garantim una condemna de menys de dos anys, que no suposa entrada a la presó". Un cop obtingudes per aquest mitjà centenars de confessions de la "actuació violenta" dels piquets ja es tindrien arguments suficients per a la seva prohibició.

La reacció dels sindicalistes

No comptava l'aparell d'Estat franquista amb la resistència dels sindicalistes en defensa del dret de vaga, arrencat en dura lluita contra la dictadura franquista de la qual aquest mateix aparell emana. Ni un sol sindicalista, ni tan sols els que s'enfrontaven a peticions de molts anys de presó, va

acceptar les propostes de la Fiscalia.

Cal tenir en compte la duríssima situació creada en els acusats i en les seves famílies, sotmesos a la 'pena de banqueta' durant anys, amb l'espasa de Dàmocles sobre el cap, temptats una i altra vegada pels jutges i fiscals a què capitulassen acceptant ser culpables, a canvi d'esquivar la presó. En particular els acusats a pitjors condemnes, com els d'Airbus o els de la Lealtad. I fins i tot en les excepcions que van arribar a la presó. Aquesta resistència és la base de la derogació del 315.3.

I basant-se en aquesta resistència, es va començar a organitzar la campanya per la derogació del 315.3.

Durant mesos, els principals dirigents d'UGT i CCOO es van prendre aquesta qüestió amb força parsimònia. Es van deixar passar pràcticament en silenci -o al menys, sense una resposta contundent i centralitzada- desenes de judicis i condemnes. Als que els demanaven una resposta més ferma la responien amb paraules tranquil·litzadores, assegurant que mitjançant el diàleg amb el Govern s'anava a aconseguir la derogació del 315.3 i, en tot cas, els indults per als ja condemnats i condemnades. Res d'això va succeir. La reforma del Codi Penal duta a terme pel PP va mantenir l'article, només rebaixant una mica les penes. I no hi va haver ni un indult

S'organitza la campanya

Al maig de 2015, 22 advocats de Catalunya, Madrid i País Basc llancen una crida "Per la llibertat sindical, pel dret de vaga. Derogació de l'article 315.3 del Codi Penal, nul·litat de totes les actuacions i arxiu de totes les causes". En ell fan una crida "a organitzar, en unitat amb les centrals sindicals de CCOO i UGT un comitè internacional en defensa dels treballadors ja condemnats o que es troben a l'espera de sentència".

El 20 de novembre de 2015, es constituïa, en un acte celebrat al centre "Advocats d'Atocha" de CCOO, una comissió internacional en defensa dels 300 encausats per vaga i per la derogació de l'article 315.3 del Codi Penal, amb el suport del Comitè Internacional contra la Repressió, de què

formaven part companys de diversos països, i, per l'Estat espanyol, diversos processats, advocats, sindicalistes i representants polítics. Els sindicats, tot i que no participen com a tals en la constitució de la comissió, donen el seu suport a aquest acte.

La Comissió recentment constituïda acorda organitzar delegacions o concentracions davant les ambaixades espanyoles (que es van arribar a fer en 16 països), coincidint amb la celebració del judici dels 8 d'Airbus, anunciada per al 09-12 febrer de 2016, i organitzar un míting internacional a Madrid o a Getafe, amb participació de representants sindicals i polítics de diversos països durant el judici als 8 d'Airbus. També decideix dirigir-se a "els partits polítics que es presenten a les eleccions generals del pròxim 20 de desembre per que en el marc de la campanya electoral es comprometessin públicament amb la derogació de l'article 315.3 del Codi Penal, amb l'anul·lació dels processos i sentències a treballadors per aquest tema i per tant amb la defensa plena del dret de vaga i la llibertat sindical".

El míting internacional es celebrà el 5 de febrer de 2016 a Madrid, amb la participació de sindicalistes de la CUT del Brasil, de França i Portugal, la salutació de sindicats de diferents països i la participació de responsables sindicals de CCOO i UGT, advocats i represaliats per vaga com els d'Airbus, Coca-Cola, Alcalá i Comerç, de diputats i responsables del PSOE, Podem, IU-UP, PCE.

A partir del míting es succeeixen les entrevistes amb diputats dels diferents grups de l'esquerra, per animar-los a presentar al parlament propostes de derogació del 315.3.

El judici contra els 8 d'Airbus, sindicalistes als quals es demanava 8 anys de presó per la seva actuació en un piquet a la vaga general de setembre de 2010, genera les primeres mobilitzacions serioses. Els sindicats, impulsats per la mobilització, llancen la campanya "vaga no és delictiu". El 19 de gener de 2016, 1.500 persones abarrotaven l'Auditori de CCOO de Madrid (va haver d'habilitar-se una segona sala que també va vessar de públic) en un acte organitzat per les confederacions de CCOO i UGT com a part d'aquesta campanya.

En aquest acte van participar sindicalistes processats per les seves actuacions en piquets de vaga, els secretaris generals d'UGT i CCOO, representants del sindicalisme internacional, així com intel·lectuals i artistes. L'objectiu de la mateixa era exigir la derogació de l'article 315.3 del Codi Penal, així com l'anul·lació dels processos i condemnes contra més de 300 sindicalistes en aplicació d'aquest precepte.

La campanya i la mobilització obtenen els seus fruits

La mobilització unida va obtenint fruits. Al febrer de 2016, els 8 d'Airbus són absolts, i poc després el fiscal renúncia a recórrer la seva sentència. Com van sent absolts la majoria dels més de 300 proces-

sats. Menys d'una dotzena són finalment condemnats, alguns d'ells només a multes.

La campanya de la fiscalia i la policia contra els piquets es va apagant, fins que finalment deixa d'haver nous processats.

Ara, finalment, 5 anys després de iniciar-se la campanya per la derogació del 315.3, aquest article és derogat. I la derogació inclou l'anul·lació de totes les sentències emeses a l'empara.

La derogació d'aquest article demostra que la mobilització pot triomfar. No ha de quedar-se aquí. Potser algú pretindrà que és una concessió producte del diàleg social, però no hi ha cap dada que ho avali. Com hem assenyalat, aquest triomf ha estat possible per l'actitud ferma dels sindicalistes perseguits -negant-se al xantatge judicial- i la mobilització de la classe obrera amb les seves organitzacions, incloent la solidaritat internacional. És a dir, per l'acció independent de tot compromís amb les institucions del capital, atenent exclusivament als interessos de la classe obrera. avui amb la pressió exercida per mantenir les mesures repressives de l'Estat d'alarma i les contrareformes laborals i de pensions aquesta victòria és un estímul per seguir lluitant per aconseguir reivindicacions i drets. Cal seguir actuant per la derogació de la Llei Mordassa i altres disposicions repressives. I contra la utilització de l'Estat d'Alarma per prohibir manifestacions i actuar contra les mobilitzacions obreres.

Els nostres compromisos...

14 ABRIL 2021

REPÚBLICA ES DEMOCRÀCIA

REPÚBLICA SÓN DRETS SOCIALS

www.posicuarta.org

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscrivis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A), 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta